

SUOMEN TEOSOFISEN SEURAN JÄSENLEHTI

N:o 2

MAALISK.—HUHTIK.

1920

KÄSITTEIDEN SELVITTÄMISEKSI.

Herra F. Korven tässä lehdessä olevan kirjoituksen johdosta, ja koska myös jotkut toisetkin Seuran jäsenet ovat samanlaatuisia mielipiteitä ilmaisseet, pyydän omasta puolestani lausua muutamia sanoja tässä asiassa käsitteiden selvittämiseksi.

Koetan ensin lyhyesti vastata herra F. Korven «Kysymyksiin».

Se on ehkä yleinen ilmiö, että innostus johonkin yritykseen eli aatteeseen on alussa aina suurin, mutta että aikojen kuluessa ja yrityksen kasvaessa laajemmaksi ensiajan puhdas, lämmin innostus vähitellen laimenee. Niin on ehkä voinut käydä Seurallimmekin. Sitä seikkaa kuitenkin en lähemmin tunne, kun en ole alusta alkain ollut tämän Seuran mukana.

En luule, että Seuran taloudelliset seikat ja omistuskysymys todellisuudessa ovat pääsyinä mielipiteitten eroavaisuuteen Seurassamme, vaikkakin ne syystä tahi toisesta ovat viime aikoina tulleet vedetyiksi liiankin paljon etualalle. Niin on myös Päämaja-kysymyksen kanssa. Syyt ovat kyllä toiset, niinkuin herra Korpikin nähtävästi olettaa.

Tuo neuvo, että annettaisiin pois kaikki Seuran omaisuus, ei voi olla tosissa tehty, sillä joka yrityksessähän tarvitaan varoja. Kuinka esim. laaja propagandatyö tehtäisiin ilman varoja?

Viimeisiin kysymyksiin: tarvitsemmeko todellakin tämmöistä seura-elämää? Eikö ole mukavampi mennä kunkin kammioonsa ja sulkea ovensa? vastaan: mukavampipa tietenkin, jos vain ajattemme ja haemme omaa mukavuuttamme ja omaa etuamme, emmekä ollenkaan välitä T. S:n tehtävistä ja velvollisuuksistamme sen jäsenenä. Silloin onkin turha, että olemme T. Seurassa. Mutta minä ajattelin, että juuri yhdessä-olomme Seurassa, vaikkakin ensimmäisen

innostuksen suloinen henki on voinut jo hiukan laimeta ja vaikkakin siinä joskus voi sattua pieniä myrskyjä, kuitenkin tuottaa meille itsellemmekin, tahi ainakin hyvin monelle meistä, paljon oppia, joka voi olla tarpeen edistymisellemme valitsemallamme tiellä. Mahdollisesti eivät kaikki meistä vielä ole oppineet elämän koulun läksyjä täydellisesti, mahdollisesti jotkut meistä vielä voivat tarvita harjoitusta veljeydessä, suvaitsevaisuudessa ja itsehillitsemisessä y. m. Ja sitten: eikö juuri niiden, jotka tässä suhteessa ovat edenneet pitemmälle, tulisi olla mukana auttamassa ja opettamassa niitä veljiä, jotka eivät vielä ole päässeet niin pitkälle kuin he, eikä jättää heitä oman onnensa nojaan keskellä heidän vaivaloista taipalettaan vetäytymällä pois heidän seurastaan vain sen syyn takia, että nuo toiset eivät ole kyenneet käyttäytymään tarpeeksi hienotuntoisesti ja suvaitsevaisesti joka tilaisuudessa? Eiköhän semmoisesta eristyvästä veljestä voisi ajatella, ettei hänessä ollutkaan tosi veljeyden henkeä? Eikö olisi parempi jatkaa seura-elämää noitten kehittymättömämpien veljien parissa ja esimerkiksi opettaa ja näyttää heille, kuinka veljeys, suvaitsevaisuus, sopu y. m. hyveet ovat sovellutettavat jokapäiväiseen elämään? Niiden, joilla on, tulee antaa niille, joilla ei ole, on vanha tuttu elämäntotuus, joka sopii tähänkin.

Tahdon sitten kosketella hiukan tuota niin usein mainittua asiaa, kuinka muka Seurassamme vallitsisi »riittäisyyden henki«. Jopa on menty niinkin pitkälle, että joku jäsen on kutsunut Seuraamme «turmeluksen pesäksi, jossa vain saa kuulla toisten haukkumataitoa».

Minusta tuntuu, että moni jäsen vain kuvittelee tuon eripuraisuuden liian suureksi ja ylipääsemättömäksi. Suuressa seurassa kuten meidänkin tietysti voi löytyä hiukan sora-ääniä, mutta hyvästi kasvatetun ihmisen täytyy oppia niitäkin kuulemaan tyyneesti ja ymmärtäväisesti, suuttumatta tahi menettämättä tasapainoansa. Minä en ainakaan ole tullut pessimistiseksi Seuran eheyteen nähden, niinkuin moni jäsen nykyään näkyy tulleen. Uskallan vieläkin luottaa jäsenten terveeseen järkeen, heidän rakkauteensa Seuraamme ja teosofiseen työhön, heidän teosofisiin ihanteisiinsa, pyrkimyksiinsä toteuttaa veljeyttä, suvaitsevaisuutta ynnä jumallista yhteyttä. En myös ole voinut tulla siitä vakuutetuksi, että tuo »riittäinen henki» Seurassamme vaikeuttaisi suuremmassa määrin yhteistyötä.

Mutta myönnän kyllä kernaasti, että löytyy pientä kindastuksen aihetta Seurassamme, vaikka en tahdo kutsua sitä

«riitaisuuden hengeksi», sillä se olisi suuresti liioiteltua ja Seuraamme alentavaa panettelua. Myönnän myös, että joku jäsen on joskus voinut esiintyä epäveljellisin sanoin, mutta tästä en uskaltaisi langettaa tuomiota yli koko Seuran. Se on minusta suuri vääryys ja loukkaus Seuraa kohtaan, että johttenkuitten harvojen jäsenten sanoista ja esiintymisestä tuomitaan koko Seuraa, tahi suurta ryhmää siinä.

Minusta tuntuukin sitäpaitsi, että koko tämä kysymys Seuran «riitaisesta hengestä» on tullut jonkun verran sairalloisuudeksi monelle jäsenelle. Jos joku jäsen vähemmän harkitussa mielessä tulee joskus sanoneeksi jonkun vinon sanan toisin ajattelevasta jäsenestä tahi hänen toiminnastaan, niin usein tuo toinen tahi joku hänen aate-tovereistaan joutuu heti hermostuneeseen ja kiihtyneeseen tilaan, luullen olevan tarkoituksen loukata häntä ja tovereitaan, jolloin veljeyden vaatimukset ja teosofiset ihanteet voivat unohtua.

Mistä sitten johtuu tämä kinastus, hermostuneisuus ja jonkunmoinen epäsopu? Paitsi puhtaasti periaatteellisia syitä, eikö yhtenä syynä ole Perustaja-yლისიhteerin persona, tai niinkuin hän itse on jossain sanonut: jäsenten suurempi tahi vähempi sympatia häntä kohtaan. Vaikka tässäkin luulen silttenkin olevan kysymyksessä erilaiset käsityskannat teosofisista asioista kuin suorastaan personan. Ja vielä: ehkä suuresti lisää kiihtyneisyyttä muutamien jäsenten liian herkkä reageeraaminen eroaviin mielipiteisiin ja katsantokantoihin sekä luulotettuihin loukkauksiin.

Kaikki nämä syyt ovat kuitenkin mielestäni toisarvoisia, eikä niihin kannattaisi niin suurta huomiota kiinnittää. On tietysti selvä asia, että jokaisen on sallittava rauhassa palvoa rakkautensa esinettä yhtä hyvin kuin toisen on sallittava olla sitä tekemättä. Samoin myöskin on jokaisella oleva oikeus valita henkiset johtajansa ja pitää omat mielipiteensä ja näkökantansa teosofisistakin asioista. On vain opittava kunnioittamaan toisten mielipiteitä, vaikkakin kuinka vastakkaisia ja vältettävä toisten tunteiden loukkaamista. Sen vaatii jo tavallinen kohteliaisuuskin.

Kun joutuu etsimään parannuskeinoja tilanteen selvittämiseksi ja mielen rauhoittamiseksi, en minä ainakaan voi kannattaa tuota johttenkuitten jäsenten taholta esitettyä halua vetäytyä seura-elämästä kokonaan syrjään, tahi noita pyrkimyksiä, jotka tähtäävät muodostamaan erityisen riippumattoman ryhmän Seuran nimen alle. Tämä on pyrkimystä eristäytymiseen ja siksi tämänlaatuinen toiminta ja menettely olisi mielestäni vastoin koko nykyistä kehitys-

suuntaa. Se ei olisi sopusoinnussa nykyajan kehityskulun kanssa, joka käy kohti suurempaa henkisyyttä ja täydellisempää veljeyttä, kohti yhteistoimintaa, sopusointua ja yhteyden tunnetta. Eikö se selvästi olisi *suvaitsemattomuuden* ja *eristäytymishengen* voitolle pääsyä teosofiemme kesken? Varmaan tällöinen erilleen vetäytyminen olisi huono palvelus koko teosofiselle liikkeelle ja teos. työlle maassamme.

Uskallan sentähden vieläkin vedota jäsentemme parempaan ymmärrykseen ja korkeampaan minään esittämällä, että jättäisimme pois tuollaiset turhat erilleenpyrkimys ajatukset ja että molemmin puolin muistaisimme erehtyväisyytemme ja että meille kuuluu vain veljemme syntien anteeksi antaminen. Emmekö vieläkin koettaisi unohtaa vanhat erimielisyydet ja riidat?

Minä myös varmasti luulen, että yhteinen seura-elämä on vielä meille kaikille hyödyksi ja opiksi, ja että Mestarien työlle olisi Seuramme eheyden säilyttäminen erittäin toivottava asia, sillä kokonaisuutena ja yksimielisesti toimien voimme toimia voimakkaammin. Unohtakaamme siis pienet loukkauksemme, koettakaamme voittaa itsemme ja pienet vastenmielisyytemme ja muistaa, että me olemme kaikki saman Suuren Herran pieniä palvelijoita, jotka kaikki pyrimme Häntä auttamaan Hänen suuressa työssään ihmiskunnan hyväksi. Muistakaamme myös, että jos olemme täydellisesti oppineet veljeyden, suvaitsevaisuuden ja rakkauden läksyt, niin kernaasti annamme veljillemme heidän heikkouksensa anteeksi, ymmärtäen, että heidän korkeampi minänsä, Jumalan kipinä heissä, ei ole vielä päässyt täydelliseksi herraksi alemman luonnon yli, mutta että jokainen siihen pyrkii ja että meidän tulee toisiamme siinä auttaa. Ja jos katson, että on syytä veljeäni ojentaa hänen erehdyksestään, niin teen sen hellästi, häntä loukkaamatta ja kaikessa rakaudessa.

Jos tahdon olla todellinen Kristuksen seuraaja, niin koetan noudattaa myöskin hänen tätä käskyään: jos veljesi rikkoo sinua kohtaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän, niin tulee sinun antaa hänelle yhtä monta kertaa anteeksi. Ja jos tahdon olla T. Seuran todellinen jäsen, niin tulee minun koettaa täyttää Seuran päätehtävää, joka on veljeyden harjoittaminen kaikkia kohtaan, myös niitä kohtaan, jotka loukkaavat minua.

Arv. jäsenet! Olen tässä nyt koettanut esiintuoda muutamia näkökohtia yksimielisyyden saavuttamiseksi ja rauhallisen yhteistyön jatkamiseksi ja lopetan kehoituksella: pyr-

kikäämme kaikki vielä yhä suurempaan täydellisyyteen, älkäämme panko niin suurta huomiota alemmalle persoonallisuudellemme, sille, jos sitä halveksitaan ja loukataan, tahi kunnioitetaan ja ylistetään. Muistakaamme vain sitä, minkätähden olemme tulleet T. Seuraan ja älkäämme antako minkäänlaisten seikkojen hämmentää ja estää meitä tässä työssä ja suuren tarkoituksperämme saavuttamisessa.

Korkeimman viisaus ja rakkaus ja rauhan henki johtakoon Seuramme vastaisia askeleita!

YLISIHTEERI.

KYSYMYKSIÄ.

Kun olen niitä, jotka ensimmäisinä saimme nähdä tässä maassa teosofian ihanan valon Perustaja-ylisihteerimme Pekka Ervastian välityksellä ja olin myös niiden joukossa, jotka pyysivät lupaa perustaa tänne T. S:n suomalaisen osaston, niin lienee minulla oikeus ja lupa tehdä nykyisille Seuramme jäsenille muutamia vaatimattomia kysymyksiä. Olen nimittäin tullut aivan toisin tunnelmin kaikista, sekä vuosi- että keskustelukokouksista, kuin silloin ja joutunut itseltäni paljon kysymään. Mutta nyt yleistän nämä kysymykset kaikille Seuramme jäsenille.

Ensiksikin pyydän kysyä sitä: olenko minä erehtynyt sen hengen suhteen, joka nyt vallitsee Seuramme kokouksissa ja joka vallitsi silloin? Minusta tuntuu siltä, kuin minä nyt en lähtisi missään nimessä pyytämään lupaa tällaisen seuran perustamiselle, jotavastoin se entinen henki palajaa mieleen niin suloisena, herättävänä, ihanana ja jalostavana. Silloin riemulla ja innostuksella kokoonuimme ja pudistimme toistemme käsiä ystävinä, ennakkoluulottomina ja veljinä. Tiesimme, että vastustajaa ei löydy piirissämme ja siksi keskustelimme niin veljellisessä sovinnossa. Olimme vain palavassa halussa saada jotakin tietoa sielumme pimeyteen. Jos joku kirkonmies ja pappi jolloinkin katsoi sopivaksi pistäytyä kokoukseemme, niin hän ainoastaan voi esiintyä jollakin tavalla vastustavassa hengessä tai pikemminkin kysyvässä. Ja häntä neuvottiin ja ohjattiin ystävällisesti ja annettiin hänellekin siitä valosta, joka itseämmekin valaisi. Odotimme aina keskusteluiltoja mielenkiinnolla ja lähdimme taas kotiimme tyytyväisinä ja enemmän ja enemmän valis-

tuneina. Niin ainakin luulimme. Mutta sitten tuli omaisuutta ja sen omistusoikeudesta riita. Ja minkä omistusoikeudesta? Ensiksi »Omantunnon», aikakauslehtemme. Ja seuraava kina taisi syntyä Kustannusliikkeen omistusoikeudesta. Ja niin edelleen viimeiseen »Päämajan» omistusoikeusjuttuun saakka. Eikö se ollut siis »materia», josta riita syntyi? Mutta olemmekos me sitten materialisteja?

Eikö nyt siis ole myönnettävä, että niinpian kuin omaisuutta alkaa kokoontua, tulee siitä riita. Eikö siis silloin olisi parempi, että se omaisuus — jos sitä välttämättä täytyy olla — olisi yksityisen nimessä tai sitten ei ollenkaan mitään omaisuutta? Siksipä ehdotettiin viimeisessä sovittelukokouksessa, että tekisimme rikkaalle nuorukaiselle annetun neuvon mukaan, että myisimme kaikki, mitä meillä on ja antaisimme vaivaisille. Jos taas tähän ei suostuttaisi, niin eikö sitten olisi suostuttava hra Mustosen esitykseen, että tarjoaisimme Päämaja-lahjaa takaisin Perustaja-yli sihteerille. Silloin pääsisimme siitä riidan synnyttäjästä ja »suuria kuluja vaativan» kiinteimistön hoidosta. Nämä kuluthan ne tuntuvat pelottavan, vaikka toiselta puolen on sanottu, että sellainen omaisuus kuin Päämaja vastaa kyllä kulunsa vaikka koska. Mutta kuitenkin, kun ehdotus on tehty juuri vastustajaimme puolelta, niin meidän on siihen suostuttava sovintoon päästäksemme. Jos taas siihenkään ei suostuta, niin ei voi olla muuta selitysmahdollisuutta, kuin, että koko eripuraisuus on etsittyä ja tekosyillä toimeenpantua, joten meidän rauhallisten on vetäydyttävä syrjään, ettemme olisi tiellä. Ja se on itsellemmekin eduksi, sillä mitäpä on iloa siitä mielialasta, jolla nyt aina saa palata kotiinsa joka ainoasta kokouksesta. Sen johdosta nousee vielä viimeiseksi mieleen sekin kysymys: tarvitsemmeko todellakin tämmöistä seura-elämää? Eikö ole mukavampi mennä kukin kammiionsa ja sulkea ovensa?

Suurimmalla kunnioituksella:

F. Korpi.

YLISIHTEERIN JA LOOSHISIHTEERIN KIERTOMATKOILTA.

II.

Marraskuun 22 p:n aamuna saavuimme Vaasaan. Kaupungin avartavaa, vapauttavaa vaikutusta kohotti suuresti äskensatanut puhdas lumipeite.

Kulkiessamme ystävällisten vastaanottajiemme parissa asuntojamme kohti, huomasi ihmetyksellä valtakatujenkin pylväisiin kiinnitetty valtavat ilmoitukset sinä iltana pidettävästä teosofisesta juhlasta.

Ja yhtä iloisesti hämmästyttävää oli kuulla, miten pontevasti Vaasan looshit, etenkin pienen Astra-looshin jäsenet, olivat puuhanneet tuon juhlan aikaansaamiseksi. Niinpä olivat he saaneet kaikkien puolueiden sanomalehtiinkin asiaa koskevat laajat uutiset, puhumattakaan hyvistä ilmoituksista. Sanottiin, että Vaasan maaperä on sangen kovaa teosofialle, ja että siellä eivät olleet koskaan menestyneet julkiset teosofiset tilaisuudet, ja valmistettiin meitä siihen, ettei varmaan montakaan ihmistä nytkään tuohon tilaisuuteen tulisi.

Mutta siinä erehdyttiin. Juhlahuone oli illalla kertynyt täpösentäyteen hartaita kuulijoita. Arvokas ohjelma, joka siksi muodostui ennenkaikkea niiden taiteellisten esitysten kautta, joilla paikkakunnan antroposofit niin auliisti juhlaa avustivat, ei voinut olla vetämättä huomiota puoleensa.

Seuraavana päivänä oli paikkakunnan molempien looshien, Tähti- ja Astra-looshin yhteinen kokous, jossa kaikesta päättäen m. m. taottiin yhteistä pohjaa noiden looshien vastaiselle yhteistyölle.

Seinäjoelta poikkesimme Kurikkaan, jonka Etsijä-looshin toiminta viime vuosina on ollut olosuhteiden vaikutuksesta verrattain hiljaista. Perille saavuttua käsittikin kyllä, kuinka vaikeata looshin toiminta on, jo siksikin, että sen jäsenet ovat joutuneet niin pitkien matkojen päähän toisistaan. Vätsähtämistä, haluttomuutta teosofiseen työhön ei suinkaan siellä tavannut. Päinvastoin voi sanoa, että aivan sellaista ensiajan lämmintä, harrasta antaumusta asiaan löysi Kurikan teosofeissa, joista kuitenkin monet ovat olleet jo alustapitään mukana. Sieltä vei muassaan vaikutuksen, että oli ollut kosketuksessa todellisten, henkisesti rikkaitten teosofi-yksilöiden kanssa, ja sai aavistuksen, että heidän yhteistyöstäänkin, jota silloin yhteisessä kokouksessa suunniteltiin, koituu vielä paljon siunausta paikkakunnalle. Ja etteivät kurikkalaisetkaan aivan penseitä ole teosofialle, todisti jo sekin, että arki-iltana, vaikka samaan aikaan oli monet kokoukset ja juhlat ympäristössä, oli kuitenkin kirkonkylän työväenyhdistyksen talolle kokoontunut esitelmätilaisuutemme joi-takin kymmeniä hartaita ja vakavia kuulijoita. Toivorikkain mielin siksi erosikin Kurikan lämminsydämisistä teosofeista.

Sieltä lähtiessä ja etelää kohti matkaa suunnatessa tunsii siirtyvänsä aivainkuin toisenlaiseen ilmapiiiriin. Tiesi, että

käynnillämme niissä loosheissa, jotka vielä olivat matkasuunnitelmassamme jälellä, Tampereen ja Turun, ei tietenkään voisi olla sitä merkitystä kuin kauempana keskuksesta olevissa loosheissa. Tamperehan oli tavallaan tullut teosofiseksi keskuksiksi, kun sinne oli siirtynyt asumaan Perustaja-ylisihteeri P. E. ja sinne oli perustettu tuo uusi teosofinen kustannusliikekin.

Tampereen pirteän Valonheittäjä-looshin omassa piirissä on pönteviä työntekijöitä ja näytti sen työ olevankin tanakoilla perusteilla. Tamperelaiset tietävät, mitä tahtovat ja vievät varmasti pyrkimyksensä perille.

Esitelmätilaisuutemme puuvillatehtaan avaraan, kauniiseen juhlasaliin oli kertynyt odottamattoman suuri kuulijakunta.

Turussa niinä aikoina niin voimakkaasti puhaltavat uudet tuulet panivat meitä kyllä arvelemaan, jos sinne menisimmekään. Tiesimme sen kyllä aivan merkityksettömäksi, hyödyttömäksi, mutta päätimme kuitenkin Seuran virkailijoina tehdä tehtävämme loppuun asti huolimatta siitä, mitkä tulokset käynnillämme oli oleva.

Harvoilla maamme loosheilla on se verraton etu, että niillä on oma huoneustonsa. Siinä onnellisessa asemassa ovat kuitenkin Turun looshit. Ja lisäksi: mikä kaunis huoneusto niillä onkaan! Tavattoman suurimerkityksellistä, erittäinkin teosofisessa työssä, on epäilemättä juuri se, että loosheilla on vakinainen, rauhallinen ja sopusointuinen kokouspaikkansa. Työ tulee varmasti voimaperäisempää, keskitetympää. Tuntuikin sitä olevan turkulaisten teosofien toiminnassa. Siksipä he varmastikin tulevat voittajina selviytymään niistä tai näistä tämän ajan läikähdyksistä ja tulevat koeteltuna kantajoukkona seisomaan T. S:n lipun alla.

Tämä pari viikkoa kestänyt kiertomatkamme, seurustelumme sinä aikana yksityisten teosofien kanssa, looshikokoukset, julkiset teosofiset esitelmätilaisuudet, kaikki olivat omiansa vahvistamaan ensiksikin sitä käsitystä, kuinka kipeästi kaivataan tänä aikana teosofian sanomaa ja toiseksi, kuinka vakavasti teosofimme kaikkialla tuntevat teosofisen elämänskatsomuksen velvoituksen ulkopuolella omaa piiriäänkin olevia veljiään kohtaan. Samat sykähtelyt, jotka nykyisin käyvät koko teosofisen liikkeen suuressa puussa, ne tuntuvat sen äärimmäisissäkin oksissa, niinpä tämän kaukaisen maammekin T. S:ssa. Se voi olla joskus vasta itsetiedotonta hapuilua, joskus jo itsetietoista, toiminnassa esiin-

pyrkivää. Mutta näyttää kuin kädet kaikkialla kurottautuisivat yhä lujemmin liittymään veljien käsiin, jotta yhteenliittyneinä voimakkaammin voitaisiin täyttää niitä tehtäviä, joita täyttämään T. S:n suuret johtajat, Mestarit, meitä tällä hetkellä kutsuvat. Oli aivan ihmeellistä havaitakin, kuinka vakavien teosofien parissa häipyivät sentien ne joskus täällä aivan ylipääsemättömiltä näyttävät eroitukset, kuten puoluey. m. ryhmytykset, «suunnat» ja erimielisyydet Seurassammekin.

Siksimä me voimme ollakin vakuutettuja, että Seuramme tulee kestäämään horjumattomana tehtävässään tänä koettelemusten ja mullistusten aikakautena.

Mutta ollaksemme lujia ja hyödyllisiä jäseniä tässä Seurassa tulee yhä enemmän tarpeelliseksi keskinäinen vuorovaikutus jäsenien kesken, ja siksi onkin sille kaikin tavoin koetettava muotoja löytää.

Toivomme, että edes vähäisenä sellaisen elävän yhdysiteen luojana Suomen teosofien kesken oli tämäkin kiertoamatkamme loosheissa. Hedelmöittäköön se rakkaus ja ystävällisyys, mikä niin valtavana noina yhdessäolon hetkinä kaikkialla sydämiimme syyti, teosofista työvainiotamme!

H. J.

MUISTOLAHJA T. S:n VARAPRESIDENTILLE
Mr. A. P. SINNETT'ille, HÄNEN 80:nä
SYNTYMÄPÄIVÄNÄÄN.

Teosofisten työntekijäin ja ihmiskunnan vanhempien veljien palvelijain joukossa ei kukaan ole työskennellyt suuremmalla kestävyydellä, uskollisemmin ja älyllisemmin kuin Seuramme varapresidentti. Hän oli Lännen ensimmäisiä työntekijöitä ja hän se oli, joka ensin sai Suur-Britanian suoranaiseen kosketukseen Viisauden Mestarien kanssa. Kymmen-tuhansien länsimaalaisten kiitollisuus kohdistuu häneen siitä valosta, missä nyt elävät.

Vanhoilla päivillään on Mr. A. P. Sinnett joutunut tukaalaan asemaan ilman omaa syytään, ja siksi on suorastaan meidän velvollisuutemme ja etuoikeutemme tarjota hänelle veljellistä apuamme ja antaa hänelle pieni todistus siitä kiitollisuudesta, mitä häntä kohtaan tunnemme. Minä ehdo-

tan, että kokoamme hänelle 5,000 punnan summan hänen ylläpidokseen näillä elämänsä viime päivillä. Ja koska ei liene oikeus tehdä ehdotusta ilman sen tukemista, mutta koska en hallitse mitään pää-omia, niin tarjoan kiitollisuudella ja kiintymyksellä asian alkuunpanemiseksi 100 punttaa vuodessa joka on sama kuin 2,000 punnan korko. Olen vakuutettu, että monet yhtyvät tähän rakkauden ja kiitollisuuden lahjaan.

ANNIE BESANT. P. T. S.

KEHOITUS SUOMEN TEOSOFEILLE OTTAMAAN OSAA SYNTYMÄPÄIVÄLAHJAN AIKAANSAAMISEKSI Mr. A. P. SINNETT'ille.

Niinkuin ylläolevasta kehoituksesta käy selville on T. S. presidentti Mrs Annie Besant tehnyt alotteen syntymäpäivälahjan aikaansaamiseksi T. Seuran varapresidentille, vanhalle, uutteralle ja ansiokkaalle teosofiselle työntekijälle, hänen täyttäessään 80 vuotta.

Tämän johdosta on Englannin T. S:n ylisihteri kääntynyt Suomenkin teosofien puoleen odottaen heidänkin osanottoaan tähän keräykseen.

Koska keräyksen toimittamiseen kuluu paljon aikaa, on syntymäpäivän vietto siirretty tuonemmaksi.

Esiintuotuaani täten tämän asian, toivon, että meidänkin maassamme otettaisiin osaa T. Seuran varapresidentille annettavaan lahjaan ja pyydän, että hyväntahtoiset lahjoittajat lähettäisivät roponsa ennen ensitulevan huhtikuun 15 p:ää rouva Olga Salolle osoitteella: Äggelby.

Kootuista varoista tehdään selonteko Jäsenlehdessä ja Teosofissa.

S. T. S. Hallituksen puolesta

JOHN SONCK

S. T. S. ylisihteri.

SUOMEN TEOSOFISEN SEURAN SÄÄNNÖT.

Koska Hallitus oli pakoitettu muuttamaan Seuran säännöt rekisteröimistä varten asianmukaiseen kuntoon, päätti Hallitus julkaista ne uudessa asussaan Jäsenlehdessä, jotta jäsenillä olisi tilaisuus tutustua niihin ja tehdä mahdollisia muutosehdotuksia vuosikokoukselle. Ne kuuluvat nyt:

§ 1. Yhdistyksen nimi on Suomen Teosofinen Seura.

§ 2. Suomen Teosofisen Seuran muodostavat kaikki sen looshit (paikallisyhdistykset) ja irtojäsenet, kuuluu seura itsenäisenä kansallisena osastona siihen yleismaailmalliseen Teosofiseen Seuraan, jonka päämaja sijaitsee Adyarissa, Madras, S. India, mutta ollen Suomen lakeihin nähden riippuvainen ainoastaan omista säännöistään. Sen tarkoituksena on:

a) muodostaa yleisen veljeyden ydin, katsomatta rotuun, uskontunnustukseen, sukupuoleen, yhteiskunta-asemaan tai väriin;

b) edistää vertailevia uskonnollisia, filosofisia ja tieteellisiä tutkimuksia;

c) tutkia tuntemattomia luonnonlakeja ja ihmisen salaisia voimia.

Näiden tarkoituksien hyväksi työskentelevät seuran jäsenet joko looshi- tai irtojäseninä.

§ 3. Seuran kotipaikka on Helsingissä.

§ 4. a) Suomen Teosofisen Seuran jäsenyys on avoinna jokaiselle teosofian vakavalle harrastajalle, jota kaksi S. T. S:n jäsentä voi suositaa. Alaikäinen otetaan jäseneksi, jos hänellä sitäpaitsi on holhoojansa suostumus.

Jäsen, joka ei kuulu mihinkään looshiin, on irtojäsen.

Jäseneksi on ilmottauduttava ylisihteerille, jos haluaa irtojäseneksi; muussa tapauksessa sen looshiin esimiehelle, johon haluaa kuulua. Jäsen merkitään seuran nimikirjaan ja saa asianomaisen jäsenkirjan.

b) Jos jäsen tahtoo erota seurasta, ilmoittakoon siitä kirjallisesti, irtojäsen ylisihteerille ja looshiin jäsen looshinsa esimiehelle sekä palauttakoon jäsenkirjansa.

c) Jäsenen hyväksyy ylisihteerin edellä mainituilla ehdoilla ja hänellä on oikeus erottaa jäsen, joka laiminlyö §:ssä 5 mainitut seuralle tulevat maksut.

d) Vuosikokouksella on oikeus nimittää seuran kunniajäsenet.

§ 5. a) Jokainen jäsen maksaa sisäänkirjoitusmaksua viisi (5) markkaa ja ensimmäisenä vuonna vuosimaksua 50 penniä vuosineljännekseltä, kuluva neljännes siihen luettuna.

Vuosimaksu on seuraavina vuosina irtojäseneltä neljä (4), looshijäseneltä kolme (3) markkaa. Erityisissä tapauksissa vuosikokouksella on oikeus määrätä lisäverotus.

b) Vuosimaksu suoritetaan maaliskuun kuluessa tai viimeistään syyskuun 1 p:ään mennessä. Hallitus voi pyynnöstä vapauttaa jäsenen asianomaisista maksuista tai niiden osista.

c) Jos jäsen laiminlyö jäsenmaksunsa suorittamisen eikä pyydä vapautusta tai lykkäystä, ylisihteeri erottaa hänet lokaan 1 p:nä seuran jäsenyydestä.

Looshit.

§ 6. a) Jäsenet voivat muodostaa loosheja, joilla on virallinen asema seurassa, saatuaan ylisihteeriltä asianomaisen looshikirjan.

Looshikirja annetaan vähintään seitsemän jäsenen hakemuksesta.

b) Looshien tulee itse laatia sääntönsä, jotka eivät saa sotia yleisiä sääntöjä vastaan ja joihin tulee sisältyä yleisten sääntöjen §§ 5, 17 ja 28 sekä § 6 c.

Looshien säännöt vahvistaa ylisihteeri ennenkuin ne astuvat voimaansa.

c) Hajonneen looshin omaisuus kuuluu seuralle.

d) Helmikuun kuluessa kunkin looshin-esimiehen tulee lähettää ylisihteerille vuosikertomus edellisen vuoden toiminnasta luettuna joulukuun loppuun.

Jokaisen looshin tulee pitää jäsenkirjaa, johon merkitään kaikki jäsenet ja heidän osoitteensa.

e) Looshin esimiehen on toimitettava jäsenille hallituksen lähettämät tiedonannot, kutsumukset vuosikokouksiin, jäsenlehdet y. m.

Hallinto ja virkailijat.

§ 7. a) Hallitus hoitaa seuran asioita ja omaisuutta sekä vastaa niistä.

Hallituksen muodostavat Seuran ylisihteeri puheenjohtajana, varapuheenjohtaja, taloudenhoitaja ja lisäksi neljä jäsentä sekä kolme varajäsentä.

a) Hallitus sijaitsee Helsingissä, mutta voidaan sen kokouksia tarpeen vaatiessa pitää muuallakin.

b) Lisätyn hallituksen muodostavat edelliset sekä kaikkien looshien esimiehet.

c) Hallitus valitsee pöytäkirjurin ja muita mahdollisia virkailijoita, joita tarvitaan seuran asioiden hoitamisessa sekä määrää heidän palkkansa.

§ 8. Joka kolmas vuosi valitaan vuosikokouksessa ylisihteeri seuraavaksi kolmeksi vuodeksi.

Vuosikokouksessa valitaan §:ssä 7 mainitut varsinaisen hallituksen muut jäsenet ynnä neljä varajäsentä kukin kah-

deksi vuodeksi, kuitenkin niin, että ensimmäisellä kerralla vuoden kuluttua sopimuksen mukaan eroaa hallituksesta kolme varsinaista ja kaksi varajäsentä, ollen jälleenalinta luvallinen.

Hallitus valitsee keskuudestaan tai tarpeen vaatiessa ulkopuolelta §:ssä 7 mainitut sekä muut tarpeelliset virkailijat.

§ 9. Hallitus kokoontuu ylisihteerin tai varapuheenjohtajan kutsumuksesta. Jotta se olisi päätösvaltainen, tulee olla saapuvilla vähintään viisi jäsentä, tai neljä, jos ovat yksimielisiä.

§ 10. Jos hallituksen jäsen on estetty toimestaan, ylisihteerin voi kutsua varajäsenen hänen paikalleen hallitukseen.

§ 11. Jos ylisihteerin tai kaksi hallituksen jäsentä vaatii, että lisätyn hallituksen kaikkien jäsenten mielipidettä on kuultava jonkun erityisen kysymyksen johdosta, on heidän pyyntöään noudatettava. Kysymyksessä oleva asia esitetään kirjallisesti lisätylle hallitukselle, joka samalla tavalla siihen vastaa.

§ 12. *Ylisihteerin hoitaa seuran kaikkia asiakirjoja ja papereita.* Hallituksen puheenjohtajana hän on Suomen Teosofisen Seuran toimeenpaneva virkailija ja kirjoittaa Suomen Teosofisen Seuran nimen. Hän ei saa toimia vuosikokouksen puheenjohtajana eikä looshiin esimiehenä.

§ 13. Varapuheenjohtaja on ylisihteerin sijainen tämän ollessa estettyinä.

Talous.

§ 14. Seuran tilejä ja hallituksen toimintaa tarkastaa kaksi tilintarkastajaa, jotka vuosikokous valitsee vuoden ajaksi.

§ 15. Tilivuosi loppuu joulukuun 31 p:nä. Tilinpäätös on tehtävä tammikuun kuluessa, jonka jälkeen hallituksen on jätettävä tilinpäätös ja tarpeelliset asiakirjat tilintarkastajille, jotka tarkastavat ne helmikuun kuluessa. Mutta heillä on oikeus muulloinkin tarkastaa tilejä sekä hallituksen toimintaa. Ylisihteerin antaa tilikertomuksesta tiedon loosheille ja irtojäsenille painetussa vuosikokouksenkutsumuksessa.

§ 16. Työnsä edistämiseksi seura voi vastaanottaa lahjotuksia ja testamentteja, olla osakkaana liikeyrityksissä tai liikkeenomistajana sekä omistaa kiinteistöä ja irtaimistoa. Samaa tarkoitusta varten seura voi perustaa rahastoja sekä keräyksillä y. m. luvallisilla keinoilla koota varoja.

§ 17. Irtojäsenet suorittavat maksunsa seuran talouden-

hoitajalle ja looshin jäsenet looshin rahastonhoitajalle, jonka tulee lähettää seuran taloudenhoitajalle ennen maaliskuun loppua jäsenmaksut sekä syyskuun 1 p:ään mennessä mahdollisesti suorittamatta jääneet maksut ynnä luettelo kaikista maksaneista jäsenistä.

§ 18. Jokaiselle jäsenelle lähetetään maksutta seuran vuosikertomus ynnä vuosikokouksen pöytäkirja.

§ 19. Looshikirjasta suoritetaan kymmenen (10) markan maksu.

Vuosikokous.

§ 20. Suomen Teosofinen Seura kokoontuu kerran vuodessa touko- tai kesäkuun kuluessa vuosikokoukseen käsittelemään seuran asioita; vuosikokouksen paikan ja ajan määrää tarkemmin hallitus ottamalla huomioon edellisen vuosikokouksen tekemät ehdotukset. Kolme viikkoa ennen kokousta hallitus ilmoittaa siitä pääkaupungin 2:ssa suomen- ja 1:ssä ruotsinkielisessä sanomalehdessä sekä lähettää painetut vuosikokouksutumukset irtojäsenille ja looshien esimiehille, joiden tulee viipymättä jakaa ne jäsenille.

§ 21. Vuosikokouksen avaa ylisihteeri tai hänen ollessa estettynä, hallituksen määräämä henkilö.

Tämän jälkeen tapahtuu yleinen nimihuuto.

Yksinkertaisella tai huutoäänestyksellä valitaan kokoukselle puheenjohtaja ja pöytäkirjuri sekä pöytäkirjantarkastajat.

Samoin valitaan vuodeksi kaksi tilintarkastajaa sekä kaksi varamiestä.

§ 22. Ylisihteeri lukee vuosikertomuksen Seuran toiminnasta, tilikertomuksen ja hallituksen ehdotuksen seuraavan tilivuoden kulunkiarvioksi.

§ 23. §§:ssä 7 ja 8 mainitut vaalit tapahtuvat suljetuilla lipuilla ja astuvat voimaan heti vuosikokouksen loputtua. Jos äänet menevät tasan, ratkaisee arpa, mutta ylisihteeriä valittaessa vaaditaan ehdoton äänten enemmistö.

Vaalit voivat tapahtua myös huutoäänestyksellä, jos vuosikokous pitää edellistä vaalitapaa tarpeettomana.

§ 24. Asiat ratkaistaan huutoäänestyksellä ellei suljettua pyydetä. Äänestyksessä yksinkertainen enemmistö voittaa; jos äänet menevät tasan, ratkaisee puheenjohtaja.

§ 25. Vuosikokous määrää ylisihteerin ja muiden varsinaisten hallituksen jäsenten ynnä tilintarkastajain mahdolliset palkat ja palkkiot.

§ 26. Vuosikokouksen neuvotteluissa on jokaisella läsnäolevalla jäsenellä lausuntovapaus ja päätöksiä tehtäessä yksi ääni. Läsnäolevat saavat myös äänestää valtakirjoilla.

§ 27. Vuosikokouksessa käsitellään ehdotuksia, jotka ovat jätetyt hallitukselle ajoissa ehtiäkseen kutsumukseen. Kaikista ehdotuksista on annettava tieto jäsenille kutsumuksessa vuosikokoukseen. Muutoksia voi vuosikokouksessa tehdä jätettyihin ehdotuksiin.

§ 28. Kaikki hallituksen tiedonannot ylisihtööri lähettää kirjallisesti looshien esimiehille, joiden on heti annettava niistä tieto henkilökohtaisesti looshiin jäsenille. Irtojäsenille ylisihtööri lähettää henkilökohtaisesti kaikki tiedot.

Yleisiä sääntöjä.

§ 29. Yleisen äänestyksen kautta seura voi vuosikokouksen lomassakin päättää asioista.

§ 30. Jos Suomen Teosofinen Seura hajoaa ja jotakin omaisuutta, olkoon se mitä tahansa, on jälellä, sittenkun kaikki seuran velat ja sitoumukset ovat suoritettut, ei tätä omaisuutta saa maksaa eikä jakaa seuran jäsenille tai joillekulle jäsenistä, vaan se on annettava tai luovutettava jollekin toiselle seuralle, yhdistykselle, laitokselle tai laitoksille, joiden tehtävät ovat samaa laatua kuin seuran; päätös tästä on tehtävä vähintään $\frac{3}{5}$ osan enemmistöllä niiden seuran jäsenten kesken, jotka itse tai edusmiesten kautta ovat läsnä tai tarkoitusta varten kuulutetussa kokouksessa, tai, jos niin ei tapahdu, sen tuomarin tai tuomioistuimen kautta, joka siihen on valtuutettu.

§ 31. Asianomaisessa järjestyksessä tehdyn ehdotuksen jälkeen voidaan näitä sääntöjä vuosikokouksessa muuttaa.

S. T. S:n HALLITUKSEN TIEDONANTOJA.

JÄSENMAKSUJEN suoritus aika on käsillä. Vuoden 1918 vuosikokouksen päätöksen mukaan on siis jäsenten suoritettava paitsi varsinaista jäsenmaksua lisäverotus *10, 20 tai 30 markkaa*. Toivottavaa olisi, että jäsenet määräaikana suorittaisivat jäsenmaksunsa.

KAIKKIEN MAAMME TEOSOFISTEN LOOSHIEN on toimitettava sääntönsä vahvistettaviksi asianomaisissa vi-rastoissa.

J. K. SALIN

kuoli viime helmikuussa maatilallaan Mäntyharjulla. Hän oli mitä hartain teosofi, syvämietteinen ajattelija. Lämmin antaumuksensa teosofiaan vei hänet toimintaankin sen puolesta. Teosofisten kirjojen myyjänä tunnettiin hänet ympäri maata. Missä vain sopiva tilaisuus oli, puhui hän lämmöllä teosofiasta, koettaen herättää ihmisten harrastuksen siihen. Hänen heikot ruumiinvoimansa estivät kuitenkin usein häntä tässä mielitehtävässään.

Utteran työntekijän muisto elää, jalosta kylvöstään on kohoava kaunis sato.

RUOTSIN T. S:n YLISIHTEERI pyytää Suomen teosofeille ilmoittaa, että he voivat saada korkean kurssin takia Ruotsin Teosofisen Seuran äänenkannattajan *Teosofisk Tid-skriftin* vuosikerran *neljällä* kruunulla, vaikka se Ruotsissa maksaa kr. 7: 50. Hän lausuu myöskin toivomuksenaan, että monet Suomen teosofit tilaisivat sen.

Samalla hän ilmoittaa, että Ruotsin T. S. on äänestyksen perusteella päättänyt liittyä viime elokuussa Kristianiassa perustettuun T. S:n Pohjoismaiseen Liittoon. Liiton kongressi tulee pidettäväksi vasta ensi vuonna ja toivoisi hän saavansa tietää, jos Suomi silloin tulee yhtymään Liittoon.

TEOSOFISEEN PROPAGANTATYÖHÖN aletaan yhä enemmän kiinnittää huomiota kaikissa kansallisissa osastoissa. Amerikassa on tämä toiminta järjestetty vallan suuruusuntaiseksi. Tämän työn johtajana ja kansallisena luennoitsijana siellä on tunnettu teosofinen kirjailija Mr. Roger. Naapurimaammekin Ruotsin teosofit ovat alkaneet pontevan, järjestetyn propagandatyön maaseuduilla. Neiti Pallin on heillä kansallisena luennoitsijana.

TEOSOFIN ensimmäinen numero on ilmestynyt ja on se lähetetty ilmaiseksi kaikille Seuran jäsenille.